

paa denne Tid, lettere end ellers paa Dagen, kunne samles paa Fælledeerne, i høi Grad forulempe Dvelferne og derved virke demoraliserende paa Mandflabets Opfattelse af disses Alvor og Betydning. Det vil derfor være i høi Grad ønskeligt, hvis det blev muligt at henlægge idetmindste de fluttiede Dvelfer til Morgentimerne, i Eighed med hvad der i sin Tid fandt Sted ved det nu ophævede Livjægercorps, og man har Grund til at troe, at en saadan Forandring vilde blive hjulpet med Glæde af den overveiende Del af Mandflabet; endog for den Ubemidlede vilde den neppe føles som nogen større Byrde, da hans Arbeidsdag ikke derved vilde blive væsentlig kortere end ved den nuværende Ordning.

Foruden i Forskjellen med Hensyn til Dvelfestiden og til Afdelingernes Antal er der mellem

det i 1879 forelagte og det foranstaaende Lovforslag af væsentlige Forskjelligheder endnu den, at efter førstnævnte Forslag det i Frederiksberg Sogn bosatte Forstærkningsmandflab ogsaa skulde indlemmes i Væbningen, medens i sidstnævnte Forslag den gjældende Ordning angaaende dette Punkt er bevaret. Dette er skeet som Følge af de Betæneligheder med Hensyn til en Forandring, som fremkom i det af Landstthinget nedsatte Udvalg, og som Landstthinget derefter godkjendte ved sin Afstemning.

De til de foreslaaede Forandringer svarende Udgifter ville efter de nugældende Lønningsbestemmelser beløbe sig til henved 8,000 Kr., nemlig Merudgift ved Forøgelse af fast Personale . . . . . omtr. 9,300 Kr., Mindreudgift ved Formindsfælse af værnepligtigt Personale . . . . . omtr. 1,700 —